

14.kapittel – Profetiske språk (Jesaja kap.13;1-22)

Det gamle testamentets siste store budskap er: *"Men for dere som frykter mitt navn, skal rettferdighetens sol gå opp med legedom under sine vinger."* (Mal.4;2). Denne beskrivelse av Jesu Kristus har en opprinnelse i Davids siste ord: *"Israels Gud har talt, til meg har Israels klippe sagt: Det skal være en hersker over menneskene, en rettferdig, en hersker i gudsfrykt. Han skal være lik morgens lys når solen går opp, en morgen uten skyer...."* (2.Sam.23;3-4).

Kristi gjenkomst og hans rike, den tid når han vil regjere over hele jorden, vil være som en klar og vakker dag uten sorgens skyer. Det er et bilde som folk flest lett kan forstå. Men vi vet også at opprettelsen av Guds rike vil møte motstand (Salme 2), slik at Guds dom vil bli streng over menneskeheten. Profeten ligner dette med en dag når skyene stenger for solen.

Profetiske ordbruk

Men i slik profetiske ordbruk er "solen" ikke den bokstavelig sol, heller ikke er "skyene" de naturlige. Vi finner et godt eksempel i Eskiels bok. Profeten beskriver Guds dom over Egypt ved Nebukadnesar (kap.30;10), og vi leser: *"For nær er dagen! Ja, nær er Herrens dag! En dag med skyer, en dommens tid for folkene skal den være."* (v.3).

På samme måte bruker profetene ordene "månen", "stjernene", "himmelen" og "jorden". Når disse ting er brukt på denne måte, skal vi ved å lese sammenheng, kunne se de klare bilder av krig og ulykke uten å forveksle profetisk og naturlig språk. Jesaja kap.13 er grunnleggende idet det ikke bare forekommer slike uttrykk, men også forklaringen. De som studerer og forstår dette kapittel vil få tak i en nøkkel som vil kunne brukes mange steder i Bibelen.

Kapitlet, som det første vers forklarer, handler om Babel. Gud åpenbarte for Jesaja at det babyloniske rike ville bli beseiret og at selve byen Babel ville bli aldeles ødelagt (v.19-22). Mye har blitt skrevet om hvor bokstavelig og fullstendig disse ord ble oppfylt. Kapitlet handler derfor om ting som allerede har hendt, ting som kan undersøkes av alle.

Skyer og mørke

La oss derfor betrakte det profetiske bilde som Jesaja maler, idet han profeterer om Babels ødeleggelse:

*"Se, Herrens dag kommer, fryktelig og full av harme og brennende vrede, for å legge jorden øde og utrydde synderne fra den. For **himmelens stjerner** og dens strålende **stjernebilder** skal ikke la sitt lys skinne. **Solen** er mørk når den går opp, og **månen** skinner ikke. Jeg vil besøke **jorden** for dens ondskap og de ugudelige for deres synd. Jeg vil gjøre ende på de overmodiges stolthet og kveie voldsmenns tross. Jeg vil gjøre folk sjeldnere enn fint gull og mennesker sjeldnere enn gull fra Ofir. Derfor vil jeg ryste **himmelen**, og **jorden** skal skjelve og fare opp fra sitt sted ved Herrens, hærskares Guds harme og på hans brennende vredes dag."* (v.9-13)

For Egypt, var Nebukadnesars angrep beskrevet som *"en dag med skyer"*. Disse "skydekker" forsvant da Babel ble ødelagt og Egypt bestod som en nasjon.

Men for Babels vedkommende er ordbruket mer drastisk. Ikke bare en overskyet dag, men selve lovene for himmelen og jorden ble berørt den gang Gud fullstendig ødela byen. Profetens ord maler et bilde som setter oss i stand til å forestille oss et stort jordskjelv med storm og mørke som utslettet det babyloniske rike fra jordens overflate.

Men det var ikke et bokstavelig jordskjelv. Det som virkelig skjedde er forklart for oss i samme kapitlet: *"Se, jeg egger **mederne** mot dem, de som ikke akter sølv og ikke har lyst til gull. Deres buer feller guttene. Over fosteret i mors liv forbarmer de seg ikke, med barn har deres øye ingen medynk. Og med Babel, rikenes smykke, kaldeernes stolte prydd, skal det gå som da Gud omstyrtet Sodoma og Gomorra."* (v.17-19).

Etter at dette ble fullført, skinte solen igjen, månen og stjernene ga sitt lys, og himmelen og jorden ble stille. Det medo-persiske rike tok herredømmet i den daværende verden.

"Med blygsel og ærefrykt"

Vi lever i dager som kan beskrives som overskyet og stormfylt, idet vanskeligheter og problemer bygger seg opp. Skyene vil bli mørkere og stormen verre inntil Gud fører fram en hær hvis bibelsk navn i "Gog" (Esek.38;2) til å *"hjemmsøke jorden for dens ondskap"*. Profeten Haggai taler om denne tid: *"For så sier Herren, hærskares Gud: Enda en gang, om en liten stund, vil jeg ryste **himmelen og jorden, havet og det tørre land.**"* (kap.2;6).

Bokstavelig talt er jo havet og det tørre land deler av jorden. Profeten taler profetisk og forklarer: *"Jeg vil ryster **alle folkene**"* (v.7). Hele skaperverket vil bli rystet til dets grunnvoller. Med hva resultat? *"Og på dette sted vil jeg gi fred."* (v.9).

Vi lar Det nye testamente forklare betydningen av disse ord: *"Men nå har han lovt, og sagt: Enda en gang vil jeg ryste, ikke bare jorden, men også himmelen. Men dette ordet: enda en gang, gir til kjenne at de ting som rystes skal bli tatt bort. For de er jo skapte ting. Og så skal det som ikke kan rokkes, bli stående. Da vi altså får **et rike** som ikke kan rystes, så la oss være takknemlige og derved tjene Gud til hans behag, med blygsel og ærefrykt."* (Heb.12; 26-28).

Alle de forskjellige styreformer som eksisterer idag vil bli rystet og tatt bort. Guds rike, som for tiden blir forberedt ved evangeliets forkynnelse, vil da bli åpenbart. Etter at rystelsens og mørkets dag er forbi, *"skal rettferdighetens sol gå opp med legedom under sine vinger"* (Mal.4;2). Herren Jesus vil komme tilbake og samler sin utvalgte og Guds rike, som ikke kan rystes, vil bli opprettet på jorden.